

האח הגדול הם העסקים - לא הממשלה

מנמ"רית הבית הלבן לשעבר, תרזה פייטון, בראיון בלעדי לאנשים ומחשבים: "כולם מדברים על הממשלה, אבל לעסקים פרטיים יש הרבה יותר מידע עליכם" ♦ "ארגונים פיתחו תאבון בלתי נשלט למידע. עם זאת, הם לא תמיד לוקחים בחשבון שהמידע הזה חשוף" ♦ בספר חדש שכתבה היא דנה בסוגיית הפרטיות בעידן ה-Big Data וממליצה לכל אחד לקבוע את הסטנדרטים האישיים שלו

אור יעקב < צילום: אור יעקב

שלא מתברג לראש סדר העדיפויות. חברות רבות מגלות חדשנות מדהימה באופן שבו הן אוספות מידע ומשתמשות בו, אבל לא מגלות את אותה החדשנות כשמגיע הרגע להגן על המידע הזה. האחריות כולה מוטלת על אותם העסקים: הם אלה שאוספים את המידע. אולם, עליהם לזכור שחוקי המשחק פועלים לרעתם: הם צריכים להגן על מערכות המיחשוב שלהם תמיד, אבל הגנבים צריכים לחדור אליהן רק פעם אחת."

"חברות האבטחה יכולות לעשות עבודה טובה יותר"

לפני שמונתה למנמ"רית הבית הלבן, שימשה פייטון בתפקידים טכנולוגיים בכירים בענף הבנקאות, בין היתר בבנק אוף אמריקה ובוולס פרגו. היא בעלת תואר ראשון בכלכלה ומינהל עסקים עם התמחות במיחשוב, ותואר שני בניהול מערכות מידע. היא נשואה, אם לשלושה ילדים ומתגוררת בעיר שרלוט שבצפון קרוליינה. הראיון עמה נערך בסן פרנסיסקו, לשם הגיעה כדי להשתתף בכנס אבטחת המידע RSA Conference 2014.

"האמת היא שממשלות וארגונים לא יכולים להתמודד היום עם כמויות המידע האדירות שהם מאחסנים בבסיסי הנתונים שלהם", אומרת פייטון. "התאבון הבלתי נגמר הזה לפרטים והרצון העז ללמוד להכיר אותנו טוב יותר כלקוחות, יוצרים בסיסי נתונים ענקיים. למרות שהכוונה של אותם ארגונים היא חיובית בעיקרה, התוצאה עלולה להיות הרסנית - ויש אינספור דוגמאות לכך. השורה התחתונה היא, שאותם בסיסי נתונים אינם מוגנים כפי שהם אמורים להיות".

פייטון סבורה שחברות אבטחת המידע עושות עבודה מצוינת היום, אבל חושבת שיש גם מקום לשיפור. "לדעתי, חברות האבטחה יכולות לעשות עבודה טובה יותר, אם הן ינהלו דיאלוג עם הלקוחות שלהם ויסבירו להם שהמוצר שהם מקבלים הוא מעולה, אבל אף מוצר כשלעצמו לא יכול למנוע חדירה למערכות הארגון. מאחר שברור שבשלב מסוים תהיה חדירה לארגון, אני חושבת שחברות האבטחה צריכות ליעץ ללקוחות איך להטמיע ולהתאים את המוצר, כך שהוא יגן על הנכסים הרגישים ביותר של הארגון. הדיאלוג הזה יהווה זינוק משמעותי בתחום אבטחת המידע".

במקביל, היא אומרת, "על ארגונים לתת יותר מידע לספקי האבטחה שלהם ולהיות מיועדים יותר למה בדיוק הם מתקינים - מה יש להם ומה חסר להם. הדיאלוג הזה הוא קריטי, כי לפעמים מוצר אחד או אפילו שינוי קטן במערכת, יכולים להיות ההבדל בין ניסיון פריצה מוצלח, לניסיון פריצה כושל. אני חושבת שעבודה צמודה יותר עם החברות שמפתחות את המוצרים הללו, יועילו רבות לשני הצדדים. חשוב לזכור שמדובר באנשים שלא רק מכירים את המוצר שלהם טוב יותר מכל אחד אחר, אלא גם חיים את התחום. הידע והניסיון שלהם זמין לכם, כלקוחות, והגיע הזמן שיותר ארגונים ינצלו את זה".

בניגוד לדעה הרווחת, דווקא עסקים פרטיים הם אספני המידע הגדולים ביותר היום. כולם מדברים על הממשלה ונוטים לחשוב שהיא זו ששומרת הכי הרבה מידע לגביהם, אבל האמת היא, שדווקא לעסקים פרטיים יש היום הרבה יותר מידע עליכם, כך אומרת **תרזה פייטון**, מנמ"רית הבית הלבן לשעבר, יועצת אבטחת מידע בהווה וממוחית מוכרת בשוק האבטחה האמריקני. "תחשבו על זה", היא מוסיפה: "בתי עסק שומרים היקפי מידע עצומים לגביכם - ההרגלים שלכם, העדפות הקנייה שלכם, המיקום שלכם ועוד. מדובר בכמויות מידע גדולות פי כמה מאלה שיש לממשלה".

פייטון, שעמדה בראש מערך ה-IO של הבית הלבן בין 2006 ל-2008 והייתה האישה הראשונה שמונתה לתפקיד, אמרה את הדברים בראיון מיוחד לאנשים ומחשבים. לדבריה, "ארגונים פיתחו תאבון בלתי נשלט למידע. כולם רוצים לדעת יותר על הלקוחות שלהם, ולמצוא עוד ועוד דרכים לאסוף את המידע הזה. עם זאת, הם לא תמיד לוקחים בחשבון שהמידע הזה חשוף. לכן, עסקים חייבים לשאול את השאלות המתבקשות: האם כל המידע הזה

"האמת היא שממשלות

וארגונים לא יכולים

להתמודד היום עם

כמויות המידע האדירות

שהם מאחסנים בבסיסי

הנתונים שלהם"

שנאסף באמת עוזר לארגון להכיר את הלקוח שלו טוב יותר? האם המידע הזה באמת מגדיל באופן משמעותי את השורה התחתונה? ובהנחה שכן - האם זה מצדיק את המחיר?"

"כל חברה באשר היא תחווה פריצה למערכות המידע שלה. זו עובדה", קובעת פייטון. "מובן שחייבים לעשות כל מה שאפשר כדי להגן על נכסי המידע של הארגון ולהקים מערך אבטחה

חזק שיקשה על הפורצים - אבל הפריצה הזאת היא בלתי נמנעת. לא קיימת היום מערכת שהיא בלתי חדירה. אם יש לכם את המידע, מישהו בסופו של דבר יצליח להגיע אליו. לכן אני רוצה לשנות השיח של המנכ"לים לגבי איסוף מידע על הלקוחות שלהם. לדעתי, עליהם לשאול את עצמם שתי שאלות לפני שהם מקבלים החלטות לגבי איסוף מידע: האם הם באמת צריכים את המידע הזה, ומה יקרה ביום שבו המידע הזה ייגנב? אני מאמינה שזה יכול להוביל לשינוי גדול מאוד באופן שבו חברות מתנהלות היום".

אבטחת מידע - לא בראש סדר העדיפויות

היא מסבירה, כי "כשחברות וארגונים מדברים היום על איסוף מידע, הם בדרך כלל מדברים במונחים של שיווק וכסף. אין לי ספק שנושא אבטחת המידע עולה, אבל זה לא קורה בשלבים הראשונים ובטח